

Man er nemlig der gaaet frem med stor Strengbed, man har paalagt affatte slesvigiske Skolelærere, der ikke havde en Stillings Indtægt, udtagen hvad de fik af en privat Comitee i Kjøbenhavn, Bygningsafgiften, og man har paalagt en eenarmet Invalid denne Afgift, fordi han havde en Smule Pension og altsaa ikke udelukkende levede af Agerbrug og Fisseri. Naar den høttagede Finanzminister har sagt, at der, da Skatteforholdene blev ordnede i de indlemmede Districter, blev givet en Stattenedsættelse af 8,000 Rd., saa skal jeg ikke her idag gaae videre ind derpaa. Jeg har udtalt mig tilstræffeligt i den Aledning, da Styldsaetningsloven var til 1ste Behandling i denne Sal. Jeg opstillede dengang en heel Deel Beregninger, og jeg kom til et aldeles modsat Resultat af det, hvortil den høttagede Minister kom. Det forekommer mig, saavidt jeg erindrer, at jeg kom til det Resultat, at vi idetmindste kom til at give 6 til 8,000 Rd mere, end vi tidligere havde givet. Jeg beklager meget, at den høttagede Finanzminister ikke i mindste Maade kan gaae ind paa denne Forespørgsel, jeg beklager meget, at der, altsaa ikke ad denne Vej kan være Noget at gjøre for disse Haandværkere. Jeg seer nu ingen anden Udvej, end at den enkelte Haandværker maa henvende sig til Finanzministeren og søge at blive frit for Skatten, og hvis det ikke kan lade sig gjøre, saa haaber jeg, at den høttagede Finanzminister — hvis det i det Hele skal være Tvivl underkastet, om man er berettiget til at gaae til Domstolene for at faae det afgjort, om man er bygningsafgiftspligtig — vil tillade dem at henvende sig til Domstolene, men jeg vilde saa nødigt have, at man skulde tvinge 200 ubemidlede Haandværkere til at gaae til Domstolene, jeg ønskede gjerne, at man kunde have faaet Sagen ordnet ad anden Vej.

Finanzministeren: Maaskee jeg endnu blot maa svare det ærede Medlem, at Christian V.s Lov selvfølgelig endnu gjælder i Danmark, forsaavidt den ikke er hævet, men Loven af 29de December 1857 §. 71 hæver den Frihed, som Christian V.s Lov havde tilstaaet Haandværkerne; denne var altsaa hæ-

vet, dengang der var Spørgsmaal om de af det ærede Medlem betegnede slesvigiske Haandværkere. Naar det ærede Medlem har fremhævet, at disse Folk ere blevne frie for en Byrde, som de tidligere havde, saa finder jeg ogsaa Anledning til at bemærke, at det virkelig ikke gaaer an at tage de Fordele, som den nye Lovgivning yder, og beklage sig over Byrderne. Naar det ærede Medlem nævnte Forskjellige, som vare satte i Bygningsafgift i de nævnte Districter, da kan jeg naturligtvis ikke svare derpaa, uden at kjende disse Tilfælde, men jeg vil dog sige, at Adskillige af dem, han nævnte, ogsaa bleve satte i Bygningsafgift her, og forsaavidt er altsaa det Maal naaet, som det ærede Medlem har tilsigtet, og hvormed han begyndte, at disse Folk skulde behandles eens over hele Landet, ligesom jeg ogsaa skal give det ærede Medlem den Forsikring, at forsaavidt de Gælfelte, som maatte troe sig forurettede ligeoverfor ligestillede Folk i Danmark, skulde ville henvende sig med deres Klage til Finanzministeren, da skal denne blive undersøgt og bedømt efter de selsamme Regler for hele Kongeriget, hvor de Paagjældende end boe. Fremdeles skal jeg tilføie, at jeg ikke skal have Noget imod, at Vedkommende sagsøge Statskassen, og det er formodentlig temmelig ligegyldigt, om jeg tilføier mit Raad til dem, at de skulde lade det være.

Da ingen flere begjærede Ordet, erklæredes Forespørgslen sluttet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel af Folkethingsmændene for Svendborg Amts 6te Valgkreds og Odense Amts 3die Valgkreds til Finanzministeren.

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 2715.)

H. C. Olsen: I Forening med et andet Medlem her i Salen har jeg tilladt mig at stille følgende Forespørgsel til den høttæredede Finanzminister:

„Anseer den høttæredede Finanzminister Sagen om Bygningsafgiftens Omordning for